

BALKON YORGUNU

*Gelecek zamanlarda
Ölüleri balkonlara gömecekler*

I

Şehre bir balkon çiziyor ellerin
Şimdi ölüm sıkışık günler arasında yeşil bir saat ferahlığı

Bütün mezarları iki saksı arasına çizdiler
camekânlara örtünen komşular
ölümünden habersiz kulelerinde

süngülenirken toprağa karışan atlar
ben sustum ve dağlandı yüzüm nal seslerinde

Kör bir aynadan yaşama sızarak
yüzünün bizden tarafını çizdin
kandan örgülerden arınmak için
koştun koştun ve yağmurlandı ellerin

Sivri sözlerle dikildi yaşamın hecesi
ayakta oldu her şey
bulutlandık dinledik okuduk dağıldık
rükûsuz ve secdesiz
satır araları Fatihalar dualar aminler
ve şahittik bütün yaşamı taş üstüne serdiler

Uzanın sayın ölü
size soğuk hüznler kaldı terkinizde
ve rahat zamanlarda gerildi deriniz

II

Ne çok ismi var artık şeylerin- balkonların ölülerin çiçeklerin

Kur'ani hüznün akşamlarında
göğün bilendiği heveskâr kalelerdir göğsümüzün altında vuran
derin ve ahengi kıl gibi kopan soğuk bedenlerde
ruhumuzdan kalma destansı hüsrân

Yaşamı kör gibi evlerin siyah odalarında dolaştım
bütün ölüleri hapsederek marazi bedenime
günlerin öşrünü topladım balkonlardan
-demek bütün balkonlar ölüünüzle bezendi
ya da buhurumeryem-
ve gördüm evlerin kanamasıyla suların kararmasını

Evlerin pencerelerinde kuleler, minareler
evlerin pencerelerinde ay kesiği

Soluklanın sayın ölü
yaşam üstünkörü bir yılgınlık çağıdır!

Cihan Adıman